

Márciusi Könyvajánló

Jodi Picoult: Törékeny

Annyi minden van a világon, ami törékeny. Törékeny a porcelán, az üveg, a hit, a szerelem, a barátság, a szív, a pillanat... Megtörhet a jég, a lelkesedés, a tekintet. És törhet a csont is. Egyszer, kétszer vagy akár sokszor. A regény főszereplőjének, Willow-nak pedig nagyon sokszor. Egy csonttörékenységekben szenvedő kislány és egy összetört szívű édesanya lélekbemarkoló történetét olvashatjuk Jodi Picoult könyvében.

Willow még csak hat éves - bár a teste akár egy háromévesé - már folyékonyan olvas, kedvenc könyve a Ne bántsátok a feketeterítőt, tudja, hogy egy grafitceruzával 56 km hosszú vonalat lehetne húzni, a kávéban száz különféle vegyület található, és a tonhal megfullad, ha egy pillanatra is abbahagyja az úszást. Abszolút hallása van. Kívülről tudja az összes emberi csont nevét latinul is, amelyekből neki rövidke élete alatt 75 is eltörött. Ehhez pedig elég egy tüszentés, egy erősebb ölelés, egy hirtelen mozdulat.

Willow azonban csak belülről törékeny. Lélekben erősebb, mint bárki körülötte. Az édesanyja, hogy őt védje, mindent és mindenkit összetör maga mellett. Az amúgy kedves, békés nő, aki imádta a szakmáját – cukrász volt – egy szempillantás alatt harcos amazonná válik, ha a kislányáról van szó. Az egész élete Willow körül forog, mindent az alapján ítél meg, hogy a gyerekének biztonságos és megfelelő –e.

Komoly problémák bukkannak a felszínre: meddig mehet el egy anya, hogy a gyermekét megóvja és megvédje az érdekeit? Háttérbe kell e szorítania a saját boldogságát, érvényesülését csak azért, hogy minden idegszálával egy valakire figyelhessen? Szükség van ekkora önfeláldozásra, vagy ez csak még inkább a kislányt segíti önmaga hibáztatásában? Mert Willow okos, tudja, hogy mekkora terhet ró a családjára betegségével és annak minden következményével. Ez vezet ahhoz, hogy az édesanya műhiba pert indít a nőgyógyásza és egyben legjobb barátjáné ellen, mert tudomására jut, hogy a terhessége korai szakaszában megállapítható lett volna kislánya betegsége. És ezzel lavinát indít el.

Kártérítést követelni egy olyan gyermeknek, aki talán nem is élne, ha idejében észreveszik, hogy sérülten fog a világra jönni? A sajtó ízekre szedi az anyát, a család széthullik, a férj válni akar, a nagyobbik gyermek a mellőzöttségét bulimiával és öncsonkítással próbálja orvosolni. Vajon van-e értelme az önbecsapásnak, a kegyes hazugságoknak, az elhallgatásoknak? Harcolni persze a végsőkéig kell, ha egy szeretettünkről van szó, de vajon hol a határ?

A könyv rengeteg gondolatot ébreszt az olvasóban, tele van bonyolult, erkölcsi, lélektani kérdésekkel, amelyekre talán nem is létezik jó válasz. Ahogy nem létezik jó döntés sem.

Picoult egyvalamire azonban világosan rámutat: értékeljük azt, amink van és úgy, ahogy van.

Mert annyi minden van a világon, ami törékeny.

Jó olvasást kívánok: Mócsán Krisztina, könyvtáros